

Sygn. akt VIII C 2078/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Bartek Męcina

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko M. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 3.913,43 zł (trzy tysiące dziewięćset trzynaście złotych czterdzieści trzy grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego M. S. na rzecz powoda (...) S.A. w W. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 2078/14

UZASADNIENIE

W dniu 26 maja 2014 roku powód (...) S.A. w W., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanemu M. S. powództwo o zapłatę kwoty 3.913,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu powód podniósł, że żądanie pozwu wynika z zawartej w dniu 19 października 2011 roku z pozwanym umowy dostarczania paliwa gazowego nr (...). Na mocy przedmiotowej umowy pozwany nabywał gaz do nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł., za co został obciążony należnościami wynikającymi z faktur VAT. Na dochodzoną kwotę składają się należności z faktur za sierpień 2012 roku – 980,04 zł (w tym 2,09 zł odsetek), wrzesień 2012 roku – 950,19 zł, grudzień 2012 roku – 882,76 zł oraz styczeń 2013 roku – 444,57 zł, a więc łącznie kwota 3.255,47 zł, powiększona o należność odsetkową – 655,87 zł wyliczoną za okres od daty wymagalności każdej z faktur do dnia 25 maja 2014 roku oraz o należność z noty odsetkowej – 2,09 zł. Wezwany do spłaty zadłużenia pozwany nie dokonał żadnej wpłaty.

(pozew k. 2-3v.)

W dniu 4 czerwca 2014 roku referendarz sądowy w Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wydał przeciwko pozwanemu nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził dochodzoną pozvem kwotę wraz z kosztami procesu.

Nakaz ten pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwany wskazał, iż dochodzone roszczenie było przedmiotem rozpoznania w sprawie VIII C 4033/13 i w związku z tym podniósł zarzut powagi rzeczy osądzonej, ponadto wyjaśnił, że powód nie uwzględnił dokonanych przez niego wpłat.

(nakaz zapłaty k. 31, sprzeciw k. 34-38)

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda podtrzymał pozew w całości. Wskazał, iż postępowanie w sprawie VIII C 4033/13 zakończyło się wydaniem postanowienia o umorzeniu postępowania, co nie rodzi powagi rzeczy osądzonej. Ponadto zaprzeczył, aby na poczet dochodzonych w sprawie należności wpłynęły jakiegokolwiek wpłaty pozwanego.

(odpowiedź na sprzeciw 51-52)

Na rozprawie w dniu 28 listopada 2019 roku pełnomocnik powoda oraz pozwany nie stawili się.

(protokół rozprawy k. 298)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 października 2011 roku pozwany M. S. zawarł z powodem umowę kompleksową dostarczania paliwa gazowego nr (...). Umowa została zawarta na czas nieoznaczony. W myśl zawartej umowy powód zobowiązał się do świadczenia usług w ramach prowadzonego przez siebie przedsiębiorstwa, tj. do dostarczania paliwa gazowego do instalacji w budynku przy ul. (...) w Ł., pozwany zaś obowiązany był do zapłaty należności wynikających z dokumentów księgowych wystawionych przez usługodawcę.

(umowa k. 4-5, okoliczności bezsporne)

W dniu 7 sierpnia 2012 roku powód wystawił na pozwanego fakturę VAT nr (...), obejmującą okres od dnia 1 czerwca 2012 roku do dnia 31 lipca 2012 roku, opiewającą na kwotę 977,95 zł należności głównej oraz 2,09 zł odsetek od nieterminowych płatności, płatną do dnia 28 sierpnia 2012 roku.

W dniu 30 września 2012 roku powód wystawił na pozwanego fakturę VAT nr (...), obejmującą okres od dnia 1 sierpnia 2012 roku do dnia 30 września 2012 roku, opiewającą na kwotę 950,19 zł, płatną do dnia 22 października 2012 roku.

W dniu 5 grudnia 2012 roku powód wystawił na pozwanego fakturę VAT nr (...), obejmującą okres od dnia 1 października 2012 roku do dnia 30 listopada 2012 roku, opiewającą na kwotę 882,76 zł, płatną do dnia 27 grudnia 2012 roku.

W dniu 7 stycznia 2013 roku powód wystawił na pozwanego fakturę VAT nr (...), obejmującą okres od dnia 1 grudnia 2012 roku do dnia 27 grudnia 2012 roku, opiewającą na kwotę 444,57 zł, płatną do dnia 28 stycznia 2013 roku.

(faktura k. 6, k. 8, k. 9, k. 10, nota odsetkowa k. 7)

Odsetki ustawowe od niezapłaconych przez pozwanego faktur, liczone od daty ich wymagalności do dnia 25 maja 2014 roku, wynoszą: dla faktury nr (...) – 221,65 zł, dla faktury nr (...) – 196,29 zł, dla faktury nr (...) – 161,61 zł, dla faktury nr (...) – 76,32 zł.

(kalkulator odsetkowy L.)

Pozwany nie zapłacił należności wynikających z dokumentów księgowych, o których mowa wyżej.

(okoliczności bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako niesporny, bądź w oparciu o dowody z powołanych dokumentów, które nie budziły wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W pierwszej kolejności ocenie podlega zgłoszony przez pozwanego zarzut powagi rzeczy osądzonej. Zarzut ten okazał się niezasadny. W powołanej przez pozwanego sprawie o sygn. VIII C 4033/13 Sąd postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2014 roku umorzył postępowanie wobec nieuzupełnienia przez powoda braków formalnych pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Zgodnie zaś z ugruntowanym w orzecznictwie poglądem, postanowienie o umorzeniu całego postępowania w sprawie może posiadać przymiot tylko prawomocności formalnej (niezaskarżalność w toku instancji), natomiast nie korzysta z powagi rzeczy osądzonej, nie stoi zatem na przeszkodzie ponownemu przeprowadzeniu postępowania w tej sprawie (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 grudnia 2003 roku, II UK 163/03, L.). W konsekwencji umorzenie postępowania nie powoduje, że dana sprawa uzyskuje charakter sprawy osądzonej, bowiem w orzeczeniu tym sąd jedynie stwierdza, że z uwagi na zajęcie określonych w Kodeksie postępowania cywilnego sytuacji - wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne, a taka właśnie sytuacja miała miejsce w sprawie VIII C 4033/13, w której na podstawie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. umorzono postępowanie.

W przedmiotowej sprawie niesporne były twierdzenia faktyczne powoda o tym, że łączyła go z pozwanym umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego, na podstawie której M. S. zobowiązał się do uiszczania opłat za dostarczone mu paliwo gazowe. Pozwany nie wywiązał się z przyjętego na siebie zobowiązania, nie regulując płatności z tytułu wystawionych przez powoda faktur nr (...), na skutek czego po jego stronie powstało zadłużenie w łącznej kwocie 3.255,47 zł, powiększone o odsetki. W tym miejscu zaznaczenia wymaga, że pozwany nie kwestionował kwot, na które opiewały wystawione przez powoda dokumenty księgowe, w konsekwencji Sąd uznał, że powód przedkładając opisane faktury udowodnił zadłużenie pozwanego w wysokości wskazanej w ich treści. M. S. nie przedłożył również żadnego dowodu na to, że na poczet przedmiotowego zadłużenia uiścił jakiegokolwiek wpłaty. Powód zaprzeczał, aby taka sytuacja miała miejsce, w konsekwencji to pozwanego obciążała powinność wykazana twierdzenia przeciwnego, jeśli chciał z niego wywodzić korzystne dla siebie skutki prawne (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). Pozwany nie sprostał powyższemu, wobec czego przytoczone w sprzeciwie twierdzenia na okoliczność spłaty zadłużenia Sąd uznał za gołosłowne.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.913,43 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 26 maja 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty.

Podkreślić należy, że strona powodowa miała prawo, oprócz żądania należności głównej, żądać za czas opóźnienia odsetek w umówionej wysokości, jako że zgodnie z treścią przepisu art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, przy czym dłużnik jest w opóźnieniu jeżeli nie spełnia świadczenia w określonym terminie. Jeżeli zaś stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw.

Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.

Dlatego też Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 717 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na które złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 100 zł, koszty zastępstwa procesowego w stawce minimalnej – 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. 2013, poz. 490) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji wyroku.